

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, November' 29-dikén, 1825.

Török és Görög Tudósítások.

Utóbb költ Ujságunkban még nem írhattunk bizonyost az cránt, hogy kivezett-e már valósággal az Alexandriai kikötőhelyből a' Konstanczinápolyi és Egyiptomi öszszetsatolt hadi hajós sereg. Már ma bizonyosan írhatjuk, hogy kivezett múlt Októbernek 17-tek és 18 dik napjain, mint ezt a' következő két levelek, mellyek Trieston által érkeztek Bétsbe, egész hitelességgel írják: —,

„Alexandriából Oktober 17-dikén: „Ma reggel szelnek eresztette vitorláit innét a' Kapudán Basa' hajós serege és az Egyiptominak nagyobb része; egész napon folytatták kifelé való evezéseket a' hadi és szállító hajók Mindnyájak a' kikötőhely szájától nem messze állapotdák meg, hogy, minelkutatna oda mind kigyülekeztek, onnet együtt Morca felé folytassák evezéseket. Melly helyen akarnak kikötni, azt még nem tudjuk; némellyek úgy vélekednek, hogy egyenesen Messolongihez eveznek, hogy a' tengeri erőt a' Kiutájér szározon lévő erejével öszsze tsatólván, e-képpen kenszerittsek ezen várat a' maga' feladására: de én nem így itelek; én azt gondolom, hogy mindnyájak a' Navari öbölbe fogják kihányni vasmatskájikat.

„Alexandriából Oktober' 18-dikán: Tegnap tsak nem az egész öszszetsatolt Török hadi hajós sereg kiveze sok szállító hajókkal együtt régi kikötő helyünkéből. Ma reggel a' többek is mind utánna evezének minden hozzájuk tartozó szállítókkal együtt.

Az egész expeditzió e' következő hajókból áll:

„1 Linea hajó; 20 Frégát 's Korvette; 45 Brigg és Gálya; 1 Gőz-hajó, mellyen három ágyuk találtatnak, 's a' mellyet még az előtt vettek Londonban a' Basa számára, minelkötte az Anglus Ország-lószék a' szoros neutralitási rendelést kiadta volna; 10 Gyujtók, mellyek Alexandriában építették; és 70 szállítók; mind együtt 147 hajók —

„Ezen nagy számú 's minden kigondolhatókkal gazdagon megrakatott hajókból álló seregek, egyedül a' Kapudán Basa' legfőbb vezérése alá vagynak adattatva. Kelle függönek mint alsóbb vezérek: a' Kapudán-Beg, a' Patrona-Beg, és Reala-Beg, melly nevezetek annyit tesznek, mint Első, Második és Harmadik Admirálisok; és a' Moharreni-Bei. Ezen utolsó az Alexandriai Kormányozó, az Egyiptomi Basa' vagy a' Vice-Király' Veje. E' kommandirozza különösen a' Kapudán-Basa' legfőbb vezérése alatt lévő Egyiptomi hajós sereget. Az Alexandriai Kormányozónak Bittal-Aga a' neve. Ez is elevezett a' hajós sereggel.

„A' fegyveres seregek, mellyet ezen hajók olly czállal visznek, hogy Morcára kiszállítsanak, 8500 jó készületű gyalogokból és 900 lovasokból állanak, kik együtt 9400 emberekből álló ármádát tesznek, 's ennyivel fogják az Ibrahim Basa erjét nevelni, ha szerentsésen megérkezhetnek 's kiszállhatnak. Ha még az ágyuzékat 's ígás vagy bagázsias szekerekhez tartozó embereket is ide számláljuk, nagytas nélkül elmondhat-

jukt, hogy Egyiptomból most legalább 10 ezer emberek eztek M o r e a felé az Ibrahím' segítségérc.

„A' Barbarus Fejedelmeknek vagynak a' fent nevezett hajók között 12 vagy 13 hajójuk.

Folytatása Messolongi ostromoltatásának
 September' 22-dikén kezdvén Oktober'
 5-dikéig: — „

„A' 21-dikben elé fordult verekedéseket 22-dikben reggel nagy halgatás követte; melly közben a' 21-dikben a' földből kiásatott két keresztvény munkások, kik mint foglyok nállunk vagynak, kérdőre vonattatván, ezeket vallották: 1500 Törökök, kik eddig Anatólikó mellett tanysztak, tábori kajbájikat meggyujtották 's eimentek hazájokba. Így tett a' Barati Soleiman Basa is, a' ki Anatólikó mellett egy kis erőségben kommandánskodott; helyébe Deli Basa rendeltetett oda. Szalona mellől tsak 60 emberrel érkezett-meg a' Kehajabei a' Kiutájér' táborához; a' többek azt mondják, hogy fizetessék ki a' Kiutájér az ő hátra lévő hónapzeneket, 's azután ők is megjelennek a' tábornál, de addig nem. Egy szökevény is, ki 22-dikre viradó éjjel jött által a' Görögökhöz, hasonlókát beszélt; 's azt is mondta, hogy a' 21-diki verekedésben a' Törökök 500 embert vesztettek. Banusi Sévráni megsebesedett 's az unokája Aliko elesett. Aslaubeit a' Görögök minájának fellobbanásakor egy kő löbe tsapta.

„Ma a' halgatás egész estvig tartott az ellenség' táborában; úgy ítélünk, hogy a' Kiutájér hadi tanátsot tart állapotja eránt. Éjszakára elkezdődött a' puska-tűz.

„Sept. 23-dikban reggel ismet halgatás állott-be az ellenséges táborban: a' mi eldugott batteriánk a' Kuczonejka ellenben sok agyugolyóbist hajgált-ki az ellenségre,

de tsak egy hangbol álló választ se kapott azokra; — 24-dikben is majd tsak így folyt a' dolog; tsak valami két órattartott a' költsönös tüzelés.

„Sept. 25-dikétől fogva 28-dikáig ezek történtek: Néhány hajójunk a' Kiosse Dömötör' és Giorgiu Aagnosti vezérlések alatt, kik az Ambrakia' öblit bezárva tartották, 14-dikben megérkeztek hozzánk, és segítségünkre hozták Sadima, Patzi Basili, és Christodul Petru Generálisokat, 's Kratu Jannuki Oberstert, az ő alájok tartozó sergekkel együtt, melly szerént a' mi őrző sergünk naponként erőssödik, az ellenség pedig mennél tovább ostromol bennünket, annál inkább veszti reménségét.

„Úgy látszik, hogy az ellenségnek annyira is megtsökent minden reménsége, hogy egész iparkodását a' maga oltalmára kívántato készületekre fordítja. A' maga Athanásius nevű batteriájából egész bástyát tsinált, 's a' Törökök magok azt beszélik, hogy Prevesából minden féle épültre való matériálékat várnak, a' mellyekből újsántzokat akarnak építeni, de a' mi várfalainktól nagyobb távolságra. Eleségi és munitziós magazinumokat is újakat építenek. Mi ellenben olly bizodalommal viseltetünk azon katona pajtasainkhoz, kik a' keskeny útnál vigyázaton állanak, hogy az útjokat el fogják vágni ezen eleség' szállítványainak, kíváltképpen már most, midőn az Acheolus a' maga partjai közül ki fog üjni, 's a' hó a' hegyeket elborítja. A' mi pedig a' hadi készületeket illeti, akár melly ahozértők megítélhetik, hogy melly kevés munitziót várhat a' Kiutájér Patrásból, Lepantóbol és az úgy nevezett Kastélyokból, mellyek a' miénk által a' tengeren szoroson bezáratatva vagynak.

„A' Kiutájér reménsége egyedül tsak az Egyiptomból jövő hajós seregnek szerentsés megérkezésétől van felfüggesztetve. De ha szintén elhalgatjuk is, hogy a' mi

tengeri erőnknek Argusi szemei vagnak: különben is dolgot fognak a Török hajó seregnek adni Káandia és Morea. A' Kiutájor minden féle reménségekkel ketsegteti sergeit: azonban még is szüntelenül szölknek tölle mind az Albanaiak mind a' Gégenek; 's a' kik még együtt vagnak is: eléggé boszszankodnak a' hat hónapokig szenvedett inségek és szenvedések miatt. Hát a' halál mennyit el nem temetett! Azt mondhatjuk, hogy nem fog a' Törököknek az ő hajós sergek Egyiptomból a' legszerentsébb megérkezés által is több segítséget hozni; mint a' mennyit ezen esztendői táborozás alatt a' hadi inségek, halál és szökés megemésztettek. Minket az a' remenség táplál, hogy ha a' Kiutájor Messolonginek ostromlását, mint mutatja, folytatni fogja, az általtak magának fog veszedelmet készíteni.

„Messolongi Sept. 29-dikén. Ezen napon délben kettőzött erővel hozzá fogott az ellenség a' tüzeléshez, melyet az előbbi napokon az esőzés miatt megszüntetni kéntelenített vala. Néki 500 új ágyúgolyóbisai érkeztek; ezeknek segedelmével tehát újabb időöltést tsinálhat sergeinek. A' mi Kuczenejkánk se' tágitja a' golyóbisokkal való felelgetést. Az említett 500 új golyóbisokból 24 óra alatt 150-net lövöldöztek-be hozzánk a' Törökök; még hát van 350.

„Sept. 30-dikán. A' költsönös tüzelés ismét előbbeni módja szerint folytatott a' lefolyt 24 órák alatt. Az ellenség a' tüzelés közben szünet nélkül folytatja sántzáinak és battriájának erőssítését, de, mint mondánk, és mint a' környüállások mutatják, tsak a' végre, hogy már most oltalmazólag akarja nyujtani a' táborozást. Telcni haza menni nem akar, a' várat pedig egy hamar el nem foglalhatja. Anyira elkedvellenül látszanak lenni a' Törökök, hogy már a' Görögöknek semmi kérdéseikre nem adnak feleletet. Múlt est-

ve cikozdván az ellenség az ágyúzást és bombihányást, mi is minden lövéseire pontosan feleltünk néki, valaméddig ő maga félbe nem szakasztotta a' lövöldözést.

„Oktober 1-ső napján minden vezéreink, polgári 's katona Előljárojink össze gyűltek a' Sz. Panteleimon (Szent Pantoleone) templomába, a' végre, hogy a' felett tanátskozzanak, mitsoda eszközöket kellessék a' várnak védelmeztesére elevenünk, azon esetben, ha az ellenség tsakugyan telyesitené fenyegetődzését, 's a' várnak ostromlását a' jövő télcn is folytatni fogná. Mondják, hogy nagyen örvedetes resultatuma lett a' tanátskozásnak. Az ostromlás és oltalmazás munkája ezen napon is úgy folyt, mint az előbbenicken; hol jobban hol lassabban.

„Estvefelé mind két rész eltsendesedvén az ellenség szélső strázsái alkudozást akartak kezdeni a' foglyolnak költsönös kiteseréltetéssek eránt; melyre a' miéink puszkagolyóbisokkal feleltek nékiük, a' melynek közönséges puskatüz és ágyúzás lett a' következése. Hanem azután vettük eszünkbe, hogy az ellenség attól tartván, hogy most ismét olly ozsonnyával akarjuk őket fogadni, mint Sept. 21-dikén fogadtuk vala, sietve vissza vonta magát a' Parallelak' megé, 's ott fogott ismét a' puszkából való tüzeléshez és az Allah kiáltozáshoz. A' miéink tsak nevelték az ők' hiu büszkélkedéseket, 's ez így tartván valami két órát, azután nagy tsendesség állott-be 's egész éjszaka tartott. — Okt. 2-dikán semmi ujság nem történt. — Okt. 3-dikán nap' feljötével a' tüzelés is elkezdődött. A' Törökök egy levelet löttek a' mi Montálambert nevü battriánkra, melyben azt kívánták, hogy Kommandánsunkkal beszélhessenek: de mi vissza löttük hozzá ezen levelet 's egyszersmind azt válaszlottuk, hogy mi a' Törökökkel tsak fegyvercink által beszélünk — melly után a' tüzelést is legnagyobb mé-

reggel elkezdtük a' mi Makri, Riga, Montalambert és Carl-Of-Scheffield nevű batteriáink között lévő minden sántzainkról. Delután is folyvást tartott a' tüzelés. Ezen napon három Kéz-oryosokat kaptunk Korfuból, kiknek neveik, Konofa, Tsiaja és Constantinu. — Okt. 4-dikén csak közönségesen folyt a' munka; mi 5-dikben jó reggel egy minát sütöttün-el ott, hol a' Botzarin, a' Törökök a' minap nyílást törték volt, nem meszsze az ő fedett útjoktól. A' mína olly szerentsés pattanással lobbant-fel, hogy egy ellenséges redoutot özszeröntván arról sok Barbarusokat, kik azt őrizték, pokolba küldött Hadeshez. A' lobbanás után a' több körül lévő ellenséges redoutoknak fordítottuk ágyújinkat, melyekről a' Törökök kétségkívül a' 21-dikben történt komédiának megújulásától tartván, azonnal mind elfutottak 's első Parellelájok megé rejtezték. Ekkori vesztését az ellenségnek 150 emberekre tehetjük, nekünk elestek 2, és sebet kaptak három embereink. A' delután holtjaik temetésével és sebeseik elhordásával töltötték a' Törökör. — (Mi pedig itt ismét megállapodunk, míg újabb Kronikát nem veszünk).

Spanyol Ország.

Monster úr a' Frantzia új Nagykövet Madridba megérkezvén, azonnet Nov. 3-dikán indult tudósítások szerint, meghatalmazó Követségi levelének általadásakor illy beszédet intézett a' Királyhoz: — „Sire! midőn engem' a' Király, az én Uram, a' Felségednél lévő Nagykövetségi titulusal megfiszelt, megparantsolta, hogy azon jó indulatról és barátságról való bizonyosátételt újitsam: még Felségednél, mellyel ő, a' Felséged' Királyi személye eránt lelkessítetik; valamint szintén azt is, hogy minémű óhajtásokat botsát ő fel az egekre a' Felséged' Országlásának ditsőséges és boldog állapotjáért.

„A' Felséged' szíve, az a' Királyi Ház, melyből Felséged, származását vette, azok a' szenvedések, mellyeket Felséget kiállott, mind ezek abba az állapotba helyeztet-hették Felségedet, hogy azon érzésnek egyenességét és tiszta szívből való eredését, melynek kinyilatkoztató eszközü szolgál-ni, nekem nagy ditsőségemre válik, mel-tőléppen fogadhasza.

„Sire! az én küldtetésemnek célja elérődik 's az én legbuzgóbb óhajtásim betöltődnek, mihelyest olly szerentsés leszek, hogy azt a' bizodalmat és jóakarot megnyerhessem, mellyel engem' megajándékozni, Felségedet kérem. Telyes buzgósággal való iparkodásaim 's a' tisztelettel telyes jó indulatnak minden bizonyításai, mellyeket bemutatni Felséged nekem meg fog engedni, mindenkor oda lesznek intéztetve, hogy illy nagy kegyel-meket megérdemelhessek.“

Spanyol Országban, mint a' Párisi Csillagban kiadatott következő Czikkely mutatja, az elmék' hánykodása még nagyon távol vagyon a' telyes letsendéséstől. Ezen Ujság egy írást adott-lá, mellyet a' külső dolgokra ügyelő Spanyol Minisztérium a' Madridi Politziai fő Igazgató által a' tartományokban találtató Politziai fő Kormányozókhoz elküldetett. Az írás foglalatja ennyiben áll: — „

„A' Frantzia sergeknek a' mi határaink mellett történt özszeseregltése a' Spanyoloknak tellyességgel semmi félcmskedést nem okozhat, mint hogy Király ő Felsége, a' Legkeresztyénebb Király' czélzásainak egyencsségéről (mint a' Fr. Követnek fenn előfordult beszéde is bizonyítja), 's azon eleven-részvételről, mellyel ezen Felség a' Spanyol Királyi Ház' Koronájának legitimus jusai eránt viseltetik, nyilvánásagos bizonyításokat vett, 's mint hogy megnevezve a' még Spanyol Országban ta-

láltató Frantzia sergek is, egyenesen tsak Spanyol Király ő Felségének meghatározott egyezesével maradtak itt meg mind ez ideig.

„Illy környüllások között annyival is kevesebb nyughatatlankodást okozhattak a határ mellett őszszesereglett Frantzia fegyveres tsapatok Spanyol Király ő Felségének, hogy ő Felsége ezen tekintetben eleitől fogva legmegnyugtatóbb nyilatkozatásokat vett a Frantzia Országlószéktől, mint ez, a Madridban lévő Frantzia Nagykövetnek egy Jelentéséből, a Barcellonai Kommandírozó Generálisnak egy tudósításából, s a Pamplunai Kommandánsnak tudósításából is, nyilván kilátszik.

„Ő Királyi Felsége tehát parantsolja, hogy a Ministerium legalkalmasabb eszközöket vegyen elé a végre, hogy a Spanyol elmék, újabb Frantzia sergeknek Spanyol Országba lejendő beszállására nézve, telyesen nyugtatódjanak meg, és hogy minden e-féle gyűlölséges magyarázatok távoztatódjanak el. Ennekfelette azt is parantsolja Király ő Felsége, hogy a Barcellónai Politziai Kormányozónak adattassék tudtára, hogy azok a kifejezések, mellyekkel ő a maga múlt September 26-dikán beküldött tudósításában élt (*) ő Felségét a bosszszankodásra nagyon felingerlették.“

(*) Azon bosszszontó kifejezések, mellyekkel a Barcellonai Politziai Kormányozó a maga tudósításában élt, ezek voltak: — „A Frantziák harmadik versben is Barbarusi kegyetlen eszközül fognak szolgálni a Spanyol nemzet veszedelmének elhozására s okozására.“

Azon tudósításban, mellyet a Spanyol Ministerium a Madridi Politziai fő Igazgató által a tartományokba minden más Politziai Igazgatókhoz széllyel küldözött, illy jegyzés fordul elé a felhozott kifejezésekre nézve: — „Király ő Felsége nem tekintheti tsendes elmével ezen kifejezések-

ben azia valk terő-bátor Őszszehasonlítást; melly a Szent Lajos thronusa Bitangolójának 1808-ban Spanyol Országot oiborított sergei, s a Frantzia Legitimus Monarkhanak azon armádája között tételtilk, a melly 1825-ban, Spanyol Országban az Oltárnak és a thronusnak ügyét olly fenytéktarálással védelmezte, hogy az által egész Európa bámulásra indítatott.“

Nagy Britannia.

Lord Cochrane irást adott be a Londonban lévő Brasiliai Agenshez, Don Manuel Rodriguezhez, melyben könyilatkoztatja, hogy ő már most, minekutána Portugallia és Brasilia együtt békességre léptek, jónak találja a Brasiliai tengeri fő vezerséget letenni, melyre nézve ezenül az a Piranga nevű Brasiliai Frégát, melly mar 4 hónaptól fogva nyugszik a Spithoadi kikötőhelyben, ennekutána a nevezett Agens úrnak rendeléseitől fog, mint Brasiliai hajó, függeni. Ezen Frégátnak Kapitánya tehát már most az Admirális úr nélkül fog Rio ba vissza evezni, s már most az is bizonyos, hogy Lord Cochrane a Császárnak tudta nélkül hagyta volt oda Brasiliát, melyre, mint látszik az adott neki legnagyobb okot, hogy a sok tengeri zsákmányt nem fordithatta olly módon a maga és hajós emberéi hasznára, mint ő eleintén reménlhetete. Mikor Rio bol utólszor elevezett, olly rendelést kapott, hogy a Portugallus hajókat fogdossa-el a hol tsak lehet, és tsak egygyik hajója go-vent fogott-el, de minden haszon nélkül, mert mind ezek közül tsak egyet is el nvm adtak, mint igazságos ragadománt, és most a megbékéléskor mind ezeket vissza kapták a Portugallusok. Tehát ezeknek árrokat nem oszthatták meg együtt a Lord úr és az emberci, mint reménlették.

Némelly Anglus ujságok azt erősitik, hogy az Országloszek nem fog többé semmi expeditiót küldeni a végre az északi égsark felé, hogy Amérikanak északi partjai felé útát keressen a Csendes tengerre; kétség kívül a Commadore Parry tapasztalásai megmutatták ezen útnak lehetlenségét.

A Londoni Globe azt jelenti Buenos-Ayresből, hogy Paraguaynak Diktátora Frantzia, végre rá vette magát, hogy Bolívarhoz Követségi Ágenst küldjön.

Boyer, ugyan ezen ujság szerint ismét próbát tett, hogy Angliát arra vesse, hogy Haytit szabad Republikának lenni megismerje, s megígérte neki, hogy ezen esetben az Anglus kereskedő hajók is azzal a kedvezéssel fognak Hayti szigetén fogadtatni, melly a Frantziáknak ígértetett.

London. — Gen. Hudson Lowe, az esmeretes Sz. Ilonai Kormányozó, most a világnak éppen ellenkező tengeri vidékére, Ceylon szigetére rendeltetvén Kormányozónak, már útnak indult oda. Bétsen és Konstanczinápolyon veszi útját által.

B é c s.

Bétsben fő rangjához illő fényes pompával temették el mult pénteken délutáni két óraker, még pedig Felsőleges Rendelés szerint a Szent István Érseki templomába, Lotharingiai Eugénius Károly Princzet, Elbeufi Herczoget; Lambeski, Marsani, Ponti Princzet, Montagnei Marquist etc., etc., Cs. K. Lovasság Generálisát, a Gyapjas Rend Ritterét, a Mária Theresia Katonai Rendjének Kommandátorát, a Frantzia Sz. Lélek és Lajos Rend-

jének Ritterét, a Cs. K. 7-dik számú Vasas Regementnek Tulajdonosát s a Cs. K. első Német Nemes Testörző Seregnek Kapitányát, ki is életének 74-dik esztendejében November 21-dikén 1825-ben gutaütés miatt az Urban boldogul elnyugodott.

A boldogult, második Hitvesét hagyta özvegységben, úgy mint, Lotharingiai Viktoria Princzaszszonyt, született Folliot-de-Carneville Gröfkisaszszonyt, Csillagkeresztes Dámát, Császárné Ő Felsőlegének Palotás Dámáját. — Örököst nem hagyott a boldogult Princz.

Császár és Király Ő Felsőge, Tekintetes és Nagyságos Péchujfalusi Péchy László Urat, Nemes Sáros és több N. Vármegyék Táblabíráját az ő hasznos szolgálatai által szerzett érdemeire való tekintetből Császári Királyi Tanácsossággal megtisztelni kegyelmesen méltóztatott.

Magyar Ország.

Unghvárról. — Minekutánna Császár és Király Ő Felsőge Tekintetes Joannovits György Úrnak ezen Nemes Vármegyében helyezettett Győrötske nevű falut Királyi nemesítő adománylevel mellett örökös birtokul adni s azt is megengedni, hogy neve mellett még ezen megkülönböztető nevezet is, Győrötskei viselhesse, kegyelmesen méltóztatott volna: ugyan abba való törvényes beiktatása folyó esztendőben. Október 3-dikán s következő napokon édes Hazánk béli szokott és törvényes rendtárlások szerint innepi módon ment véghez. A beiktatási hívatatra, mint Király embere, az emli-

telt N. Vármegyének Vice-Ispánya Tekintetes Biharfalvi Nemes Lőrincz Úr, mint Káptalani Biztos, Leleszi Sz. Káptalan béli Fő Tisztelendő Bernárd Mártini Úr, 's mint a' T. Győrötskei Joannovits György Úr Képviselője, az ő Fija Tekintetes Győrötskei Mihály Úr voltak kirendeltetve.

„Minekutánna a' Diploma más ide tartozókkal együtt a' szokás szerint felolvasztatott, az említett Plénipotentiarius olly alkalmatosság szerint való ékes magyarsággal iratott beszédett tartott 's olly érzeménnyel, hogy a' jelenlévők többszöri Eljén! Eljén! kiáltásra egész elragadtatással fokadnának. — A' Beszéd itt következik:

Tekintetes All-Ispány Úr, Felséges Urunk Királyi Embere!
Az Egyházi Helynek kiküldött Fő Tisztelendő Conventbéli Tagja!

Közönségessen tisztelt Jelenlévők!

Felséges Urunknak Kegyessége által ezen meg nyert, 's most felolvasztatott Királyi Adomány mellett Nemesítő Levele azon férfinak, kinek én nem tsak Képviselője hanem fija is vagyok, 's így, az én személyemet legnagyobb mértékkel illető a' Tárgy: gerjeszt ugyan, de valami olly különös indulatra, hogy érzeményim kívánási szerint, lehetetlen úgy számmal nyilatkoztatnom örömöm, mint a' legnagyobb indulatokkal bevették ezenek mindenem; ebbe látom még kisdéd koromba nagy Atyám sohajtozó kívánása bétellyesítését, ebbe látom kedves Atyámtól egész éltembe hallott legforróbb intézetének tzelja, elérését, ez által látom kapott nevelésem szerint való pályán éltém futhatását, lét ugyan itten jelenlévő kedves Testvérjeimnek is kik most Oskolai Tudományok' aggodásaival foglalatoskodnak, 's a' kik ha így folytatják iparkodásaikat, mind ezeket eddig példáztak, látom jó előre ez által a' leggyönyörűsegebb, 's ditsőségesebb módon való földi utjokon vándorolhatáso-

kat, — érzem most újra-születésemet, de azt is érzem, hogy keveset mondhatok én szóval, mert a' legkisebb zengje legbelsőbb, 's forróbb érzeményimnek a' kimagyarázhatást fellül halladják.

Kedves Atyám kötelességemmel szerént, jelentem, hogy ő is a' kimondhatatlanságig gerjesztetik örömré, 's végzetetlen sajnálja, hogy ezen mai Innepelésbe itten részt nem vehet, melynek oka nem egyéb, mint önnön mondott szavai szerént — az öregség és a' hosszú útnak ellenzése, kinyilatkoztatnom pedig parantsolta, hogy ő a' legnagyobb részt vehető erőből örül a' reménylő, 's ugyan szerentsémre számos közönségessen tisztelt Jelenlévőknek, és a' midőn általam magát, 's engem, itten lévő Testvérjeimmal ajánlani kegyes malasztikba bátorodik, ezen szavakkal szol: En nem mulasztom, kegyes Királyunk, 's édes Hazánk eránt tölem minden tsak kitelhető Hazafiui szeretetem, 's iparkodásom kimutatását, melyet mind eddig sinormértékül tartottam, úgy ezután is tartani fogok, 's melytől néktek fiaim átok alatt megtiltom elpárlástokat, mert a' mire érdemessé tartattam, vagy inkább véletek kegyelmesen emeltetem, erre való érdemünket ennekutánna is megmutattunk legfőbb kötelesség; vagy inkább nem élünk.

Efféle talpköveken építették kisdedségmentül kedves Atyám által nevelésem zengéi, 's nemkülömben Testvérjeimé, azért bátorodom alázatos esedezésem mellet a' közönségessen tisztelt Jelenlévők kegyességeikért könyörögni; bizván Atyámnak, Testvérjeimnek, 's magamnak nemes Hazafiui kötelességünk meg felolthetéseben, méltóztassanak tehát örömmel díszes számaikba minket is foglalni 's kegyes bárátságikkal boldogítani.

Egész buzgó érzésektől elfoglalt szívvel nyújtom kívánásom a' kegyelmessen kinevezett Felséges Urunk' Királyi Emberehez, hogy legtisztább köszönő érzéseimet

Háládatosságom jeléül elfogadni méltoz-
tasson.

Hasonló háládatos indulatim elfoga-
dására különösen kérem azon Egyházi
Hiteles Helyet, melynek Kiküldőjét itt va-
gyon szerentsém tisztelni.

Ezen közönségesen tisztelt Törvényes
Nemzeti Lunaplésre ide gyülekezett Jelen-
lévők pedig kegyes magok megalázásokért,
méltoztassanak elfogadni a' leglángolóbb
örömmel tellyes alázatos köszönetem.

Ennek elvégzésével egy nagy, a' mely
asupán ezen Lunaplésre készített, Szálá-
ba öszve jöttek a' Jelenlévők, ebbe talál-
tatott a' már 250 személynél többre ékes-
sen meg terített gyönyörködtetésre gerjesz-
tő Asztal, s végre leülvén az Asztalhoz tsak
nem sokára elkezdett a' Plenipotentarius
Úr Egészségekért innya, a' melly édes mon-
dásait, sajnálva írja jó barátom, hogy nem
nyilatkozthatatja, minthogy extemporálta
az említett Úr, s tsak annyit tudósitt o-
felől, hogy a' Felsőges Fejedelmünkért
kezdvén, sorjába ezen Fejedelmi vérhöz
tartozandóként külön, külön, s ugyan
más más ketsegtető szavakkal, és ezek
után több itten Lévőkért a' pohárürítés,
a' melyekre a' nagy müzsika szó és ágyü-
zás harsogott. Ebéd után következett egy
magyar Theátrum, s erre tántzok, így a'
háromnap tartó vendéglésben minden nap
ezeneket repetálván — ezekután rendsze-
rűnt külömbféle aprólékos mulatságok kö-
vetkeztek, melynek helyes elerányozását a'
közönségesen érdemes Jelenlévők, véghe-
tetlenül meglegedéssék mellett tsudálva vet-
ték. — Látszik, hogy ezen Erdemes fami-
lia betsülni fogja tudni a' meg nyert Ne-
mességet, mert a' mint barátom írja, oly
nagy költséggel tette Statutióját, hogy Kö-

zönséges vélekedés szerént 7—8 ezer V. Ca-
forintot elkölöött réa.

P a t a k r ó l, Novemb. 2-dikán. —
Születünknek vége, holott mi a' Szedés-
hez Simon-Juda napja előtt fogni nem
szoktunk a' Hegyalján. Borunk képzelhe-
tetlenül rossz, képzelhetetlenül kevés,
mint Miskolczon is, Egerben, és az Er-
mellékén Debreczen és Várad között; a'
ki mászszor száz hordót szűrt, ez idén
szerentsés ha tízet vihet pinczéjébe. Ere-
lenek voltak a' gerédek mikor megcsipte
a' dér, s a' hosszú szárazság után neki
jöve az eső, s leverte a' fűtöket, úgy hogy
azokat most földről szedtük, nem tölkéjé-
ről. Ilyen rossz vala aratásunk is, s az
alsó Hegyalján még inkább, hol a' föld
azt sem igen ad vissza a' mit belé ve-
tettünk. Anyafüvet nem kaszáltunk, mert
az nem termett, száraz és havatlan lévén
a' tél, s esőtelen a' tavasz. — Hihetetlen
lesz azonfelül a' mit mondunk, s épen
azért tartjuk méltónak fenn-tartani emle-
kezetét a' Magyar Kurir leveleiben, hogy
Októb. 27-dikére virradván, clesudalkozás-
sal láttuk, mint lepte-el hegyeink felsőbb
felét a' hó. Az, esővel egyvelő, egész
nap hullott; és minthogy a' szél hidogen
fűtt, emberek, marhák elfagyiak. Itt Pata-
kon így holt-meg Bosnyák könyvkötő, a'
Marhapásztor bojtárja, két legény, ki a'
Vármegyé felsőbb részeiről jött-le a' szü-
retre, és egy Icány. A' két legény az ut-
szelőn találatott halva, s egymáshoz su-
gorodva. Ezenfelül legelőinken több mint
harmincz szarvas-marha; s az ország-út-
ján sok hámos-ló. Megfagyott embereknek
hírét Csörgőről, Tornyáról s Varannó tá-
jékáról is hallánk, s a' szerentséllenség
sokakat a' Hegyalja melegebb alsó vidé-
kein is érte.